

Незнаеш ли че сатира злѣчила
на тѣй вѣрѣме докарва зло,
и за едничка рѣчь горчива
истеглашь зловы сто?!

или умъ-тъ ти тѣй та клазни
че има кой да т' оцѣни,
и отъ клеветници умрѣзани
да та закрый, и настани? —

не вѣрвай! сѣки ще са начѣмери
и вмѣсто да са притече
да та закрили, треснѣже ще ти рече:
се ты ли са намѣри!

за теб' не ма ли дѣлго какво годѣ,
ами отиде че оно дѣ?!...
хж! скрбай днесъ каквото си дробилъ
махнѣса не дѣй ма мѣси...

ты трѣбаше да си знаешъ
въ кои денѣе, въ кое вѣрѣме си...
и право! що пишешъ ты таквиз' пѣсны?

защо се стихозе да правишъ?
ил' мислишъ, че херскы-тѣ злины
съ тѣхъ щешъ да поправишъ?

тежко ти, стихотворче лѣдо!
ты дѣ си чѣвалаъ таквози чѣдо?!
да кажемъ хж, че ты изоваличи
гравителя за неговы-т' злодѣйства,

сплака горко клѣты-тѣ семейства;
какво излѣзе отъ твои-тѣ рѣчи?...
да ли тоз' хищникъ са остави.